

Sygn. akt VII U 2691/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 marca 2016 roku

Sąd Okręgowy w Lublinie VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący Sędzia SO Jacek Chaciński

Protokolant Starszy Sekretarz sąd. Beata Pełczyńska

po rozpoznaniu w dniu 1 marca 2016 roku w Lublinie

sprawy A. M.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych oddziałowi w L.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy

na skutek odwołania A. M.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w L.

z dnia 27 listopada 2014 roku nr (...)

zmienia zaskarżoną decyzję i ustala A. M. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy od dnia 8 listopada 2014 roku do dnia 30 listopada 2016 roku.

Sygn. akt VII U 2691/14

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 27 listopada 2014 roku nr (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. odmówił A. M. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy okres na podstawie przepisów ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2013 roku, 1440 ze zm.). W uzasadnieniu organ rentowy wskazał, iż decyzja została wydana w oparciu o orzeczenie Komisji Lekarskiej ZUS, która uznała, iż wnioskodawczyni nie jest niezdolna do pracy (decyzja – k. 64 akta rentowe).

W odwołaniu A. M. wносиła o jej zmianę oraz przyznanie prawa do renty podnosząc okoliczności dotyczące jej stanu zdrowia (odwołanie – k. 3 akta sądowe).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wnosił o jego oddalenie argumentując jak w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji (odpowiedź na odwołanie - k. 3 a.s.).

Sąd Okręgowy ustalił i zważył, co następuje:

W dniu 29 września 2014 roku A. M. złożyła wniosek o ustalenie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy (wniosek – k. 1a.r.). Skarżąca posiada wykształcenie wyższe oraz posiada tytuł inżyniera zarządzania i marketingu. Ubezpieczona ostatnio zatrudniona była jako pracownik biurowy w pełnym wymiarze czasu (wywiad zawodowy – k. 20 a.r.).

W związku z rozpoznaniem wniosku lekarz orzecznik ZUS dokonał oceny niezdolności do pracy ubezpieczonej. W orzeczeniu z dnia 24 października 2014 roku lekarz orzecznik ZUS uznał, że wnioskodawczyni nie jest niezdolna do pracy (orzeczenie – k. 57 a.r.).

Od powyższego orzeczenia A. M. wniosła sprzeciw powołując argumenty związane z pogarszającym się jej stanem zdrowia (sprzeciw – k. 59 a.r.).

W orzeczeniu z dnia 21 listopada 2014 roku Komisja Lekarska ZUS ustaliła, iż wnioskodawczyni nie jest niezdolna do pracy. W uzasadnieniu Komisja Lekarska ZUS wskazała, iż orzeczenie wydane zostało po przeprowadzeniu bezpośredniego badania wnioskodawczyni oraz po dokonaniu analizy przedstawionej dokumentacji medycznej (orzeczenie – k. 61 a.r.).

Przedmiotowe orzeczenie stanowiło dla organu rentowego podstawę do wydania zaskarżonej decyzji.

Na etapie postępowania sądowego Sąd dopuścił dowód z opinii biegłych sądowych lekarzy o specjalnościach neurologicznej, neurochirurgicznej oraz specjalisty z zakresu medycyny pracy (postanowienie k. 5 oraz 51 a.s.).

W opinii z dnia 19 lutego 2015 roku biegła lekarz sądowa neurolog po zbadaniu odwołującej, oraz po zapoznaniu się z całością dokumentacji medycznej zgromadzonej w aktach sprawy i przedłożonej w dniu badania stwierdziła, iż badana jest częściowo niezdolna do pracy.

W ocenie biegłej, obecny stan zdrowia wnioskodawczyni stanowi wskazanie do operacyjnej stabilizacji przestrzeni międzykręgowej traktowane jako pilne. Po uwzględnieniu obecnego stanu klinicznego, krótkiego okresu po zabiegu operacyjnym kręgosłupa oraz wskazaniem do pilnej reoperacji, biegła stała na stanowisku, iż badana nie jest zdolna do podjęcia pracy zawodowej i kwalifikuje się jako częściowo niezdolna do pracy. Biegła ustaliła datę powstania niezdolności do pracy na dzień 8 listopada 2014 roku oraz określiła okres trwania tej niezdolności do dnia 30 listopada 2016 roku (opinia – k. 12 a.s.).

Pismem procesowym z dnia 15 maja 2015 roku pełnomocnik organu rentowego zgłosił zarzuty Lekarza Członka Komisji Lekarskiej do powyższej opinii oraz wnosił o dopuszczenie dowodu z opinii innego neurochirurga (pismo – k. 21 a.s.).

Postanowieniem z dnia 20 maja 2015 roku Sąd dopuścił dowód z opinii uzupełniającej biegłego lekarza neurologa celem ustosunkowania się do powyższych zastrzeżeń (postanowienie – k. 23 a.s.).

W uzupełniającej opinii z dnia 3 czerwca 2015 roku biegła sądowa neurolog wskazała, iż po ponownym wnikliwym przeanalizowaniu dokumentacji medycznej zgromadzonej w aktach sprawy podtrzymuje swoją opinię z dnia 19 stycznia 2015 roku co do ustalenia u skarżącej częściowej niezdolności do pracy. Biegła natomiast częściowo zmieniła swoją wcześniejszą opinię w zakresie daty powstania niezdolności do pracy wskazując, iż w jej ocenie niezdolność ta powstała już w dacie leczenia operacyjnego wnioskodawczyni tj. w dniu 20 marca 2014 roku. Wobec powyższego biegła zmieniła swoją opinię z dnia 19 listopada 2015 roku i wskazała datę powstania niezdolności do pracy na dzień 20 marca 2014 roku oraz nie zmieniła okresu trwania tej niezdolności tj. daty do 30 listopada 2016 roku (opinia uzupełniająca – k. 27 a.s.)

Kolejnym pismem procesowym z dnia 17 lipca 2015 roku pełnomocnik organu rentowego w związku z zastrzeżeniami do uzupełniającej opinii biegłego z dnia 3 czerwca 2015 roku złożonymi przez Przewodniczącą Komisji Lekarskiej ZUS wnosił o dopuszczenie dowodu opinii biegłych z zakresu neurochirurgii oraz specjalisty medycyny pracy (pismo procesowe – k. 46 a.s.).

Postanowieniem z dnia 10 sierpnia 2015 roku Sąd dopuścił dowód z opinii biegłych sądowych lekarzy neurochirurga i medycyny pracy (postanowienie – k. 51 a.s.).

W opinii z dnia 12 października 2015 roku biegli lekarze sądowi neurochirurg oraz specjalista medycyny pracy na podstawie przedstawionej dokumentacji oraz badania skarżącej uznali wnioskodawczynię za częściowo niezdolną do pracy. Biegli ustalili datę powstania niezdolności do pracy na dzień 8 listopada 2014 roku oraz określili okres trwania tej niezdolności do dnia 30 listopada 2016 roku (opinia – k. 57 a.s.).

Pismem procesowym z dnia 29 grudnia 2015 roku pełnomocnik organu rentowego wskazał, iż nie zgłasza zastrzeżeń do powyższej opinii biegłych lekarzy sądowych dołączając w załączeniu pismo Lekarza Członka Komisji Lekarskiej potwierdzające to stanowisko (pismo – k. 38 a.s.).

Powyższy stan faktyczny został ustalony w oparciu o przytoczone dowody z dokumentów zawartych w aktach sprawy i aktach organu rentowego które obdarzono wiarą w całości. Zostały one sporządzone w przepisanej formie, w oparciu o obowiązujące w dacie ich wydania przepisy prawne, przez kompetentne osoby w ramach przysługujących im uprawnień.

Rozstrzygając w sprawie Sąd oparł się na opiniach biegłych sądowych o specjalnościach z zakresu neurologii, neurochirurgii oraz medycyny pracy. Biegli przebadali wnioskodawczynię, wnikliwie przeanalizowali jej dokumentację medyczną i omówili wpływ zdiagnozowanych u niej schorzeń na zdolność do pracy.

Wnioski zawarte w powołanych opiniach są wystarczająco uzasadnione. Z tych względów powołane opinie Sąd uznał za wiarygodne, miarodajne i wyczerpujące a przez to przedstawiające wystarczające wiadomości specjalne, niezbędne do merytorycznego rozstrzygnięcia zarzutów zawartych w odwołaniu (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 10 września 1999 roku, sygn. II UKN 96/99).

Kierując się powyższymi wskazaniem Sąd Okręgowy w całości podzielił wnioski biegłych w zakresie ustalenia u wnioskodawczyni częściowej niezdolności do pracy. Odnośnie okresu istnienia u wnioskodawczyni częściowej niezdolności do pracy Sąd przyjął, iż niezdolność ta powstała w dniu 8 listopada 2014 roku oraz będzie trwać do 30 listopada 2016 roku, co jest zgodne z niekwestionowaną przez organ rentowy opinią biegłych lekarzy sądowych neurochirurga i specjalisty medycyny pracy z dnia 12 października 2015 roku.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie A. M. jest zasadne i zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 57 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity: Dz. U. z 2015 roku, poz. 748) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie następujące warunki:

- 1) jest niezdolny do pracy,
- 2) ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy,
- 3) niezdolność do pracy powstała w okresach, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1 i 2, pkt 3 lit. b, pkt 4, 6, 7 i 9, ust. 2 pkt 1, 3-8 i 9 lit. a, pkt 10 lit. a, pkt 11-12, 13 lit. a, pkt 14 lit. a i pkt 15-17 oraz art. 7 pkt 1-3, 5 lit. a, pkt 6 i 12, albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów.

Pojęcie niezdolności do pracy zdefiniowane zostało w art. 12 cytowanej ustawy, który to przepis stanowi, iż niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu. Całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiegokolwiek pracy. Częściowo niezdolną do pracy jest natomiast osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji.

Zgodnie z art. 13 ust. 2 i 3 ustawy niezdolność do pracy orzeka się na okres nie dłuższy niż 5 lat, bądź na okres dłuższy niż 5 lat, jeżeli według wiedzy medycznej nie ma rokowań odzyskania zdolności do pracy przed upływem tego okresu.

Organ rentowy odmówił wnioskodawczyni przyznania renty gdyż nie spełniła jednego z warunków wynikających z w/w ustawy – brak niezdolności do pracy.

Orzekając w niniejszej sprawie Sąd oparł się na opiniach biegłych lekarzy sądowych, weryfikowanych dokumentacją medyczną. Należy tutaj zwrócić uwagę na treść wyroku Sądu Najwyższego z dnia 14 marca 2007 r. (III UK 130/06, OSNP 2008/7-8/113, LEX 368973), zgodnie z którym „Opinia biegłych dostarcza sądowi wiedzy specjalistycznej koniecznej do dokonania oceny stanu zdrowia osoby ubiegającej się o świadczenie rentowe, w tym rodzaju występujących schorzeń, stopnia ich zaawansowania i nasilenia związanych z nimi dolegliwości, stanowiących łącznie o zdolności do wykonywania zatrudnienia lub jej braku. Sąd nie może - wbrew opinii biegłych - oprzeć ustaleń w tym zakresie na własnym przekonaniu”. Sąd orzekający stanowisko to w pełni podziela.

Z powołanych w niniejszej sprawie opinii biegłych sądowych wynika, iż A. M. jest częściowo niezdolna do pracy w okresie od 8 listopada 2014 roku do 30 listopada 2016 roku.

Zgodnie z treścią art. 59 omawianej ustawy osobie, która spełniła warunki określone w art. 57 powołanej ustawy, przysługuje renta stała - jeżeli niezdolność do pracy jest trwała, lub renta okresowa - jeżeli niezdolność do pracy jest okresowa.

Kierując się wynikami postępowania dowodowego przeprowadzonego w sprawie oraz treścią cytowanych przepisów Sąd Okręgowy ustalił A. M. prawo do okresowej renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy od dnia 8 listopada 2014 roku do dnia 30 listopada 2016 roku, tj. na okres wskazany przez biegłych lekarzy sądowych.

Z tych względów Sąd Okręgowy na podstawie powołanych przepisów oraz artykułu 477¹⁴ § 2 k.p.c. orzekł jak w sentencji.